

[Schovelin.]

Al Ære for det udenrigspolitiske Nævn, saa er det dog ifølge sin Natur kun et Nævn, hvormed Ministeriet raadfører sig, og man kan meget vel tænke sig, at naar Ministeriet har een Mening, det udenrigspolitiske Nævn en anden, saa vil Ministeriet, som dog skal handle paa sit eget Ansvar, i saa Henseende gøre det modsatte af, hvad det udenrigspolitiske Nævn mener. Er man nu fast bestemt paa, at man først vil se, hvad der foregaar, og om der er en tilstrækkelig handelspolitisk Mening i paa det givne Tidspunkt at foretage Ratifikation og at binde sig definitivt, er man overhovedet inde paa den Tankegang, ja, saa synes det mig ganske naturligt, at man giver den Udtryk i selve Forslaget. Dette vil efter min Formening nødvendigvis en kort Udvalgsbehandling, fordi Drøftelsen af den Slags Forhold i det hele egner sig bedst til saadan Behandling — derfor har vi jo det udenrigspolitiske Nævn, men dette har efterhaanden faaet en ualmindelig geheim Karakter. Skal der fordres Oplysninger af mere speciel Natur om disse Forhold, som altid er af en noget delikat Beskaffenhed, saa synes vort Parti, at det bedst sker ved en kort Udvalgsbehandling, hvorunder man kan forhandle med den fornødne Diskretion, og hvorigennem altsaa Tingets Repræsentanter dog faar den fornødne Betyggelse for, at alt er, som de mener, det skal være. Jeg skal derfor tillade mig eventuelt at stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse, formentlig da med Sagens Henvisning til det Udvalg, som er besluttet nedsat om den foregaaende Sag.

Jeg skal endnu tilføje et Par Bemærkninger om de to andre Forslag til Rigsdagsbeslutning om Ratifikation, nemlig vedrørende Udførsel af Huder og Skind og vedrørende Udførsel af Ben. Der er noget overordentlig betegnende i, at disse Forslag i det hele taget er fremkommet, og det er ud fra den Erkendelse, at ihvorvel man har denne store Traktat eller rettere sagt: er i Færd med at skride til denne store Traktat, saa ligesom nærer man en Frygt for, at den maaske aldrig bliver til noget — og det kan saamænd meget let ske, at den ikke bliver til noget —, og navnlig har man det Indtryk, at for disse to Varers Vedkommende vil man fra de Landes Side, hvis Produktionsinteresser paabyder dem at udstede Udførselsforbud, straks komme kilende og sige: Ja, men det skal dog i hvert Fald undtages. En saadan Adgang til straks paa Forhaand at udsondre visse Varer

fra den almindelige Regel hjemler jo Konventionen, og derfor har man for saadanne Varers Vedkommende, der har virkelig stor Betydning for den internationale Handel, straks ment, bortset fra, at den store Traktat i saa Henseende skulde være fyldestgørende, at maatte skride til specielle Traktater. Saaledes som den højtærede Udenrigsminister har fremhævet, kan disse Traktater eller Konventioner meget godt gennemføres i og for sig, og de maa formodes at have en umiddelbar god Betydning for Danmarks økonomiske Interesser. For deres Vedkommende kan man da heller ikke have nogen Betænkelighed ved straks og umiddelbart at tiltræde dem.

**Veistrup:** Det var jo en overordentlig Skepsis, der kom til Orde fra den ærede sidste Taler med Hensyn til den Konvention, her er Tale om. Heller ikke jeg anser denne Konvention for ideal, men det er maaske i nogen Grad rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det i Virkeligheden er Tilslutning til Ideen, det drejer sig om. Ogsaa dette kan imidlertid indeholde en Realitet, thi den første Betingelse for overhovedet at kunne give Tilslutning til det foreliggende Forslag er jo, at man billiger den Idé, som ligger til Grund for Konventionen.

Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at der her er Tale om en fortsat Afvikling af de Krigsforanstaltninger, som var etableret, som vi jo har kendt saa udmærket herhjemme, og som vi fra alle Sider i stort Omfang har bestræbt os for at komme bort fra saa hurtigt som muligt. Man maa derfor hilse med Glæde de Bestræbelser, som udfoldes i andre Lande for at komme bort fra dem, thi der er jo ingen Tvivl om, at det frie Samkvem mellem Nationerne er det bedste. De Overenskomster og Konventioner, der her foreligger, er et Resultat af Folkeforbundets Arbejde, og de Tanker og Ideer, som ligger til Grund for Affattelsen af disse Overenskomster, er Tanker, vi for vort Vedkommende ganske kan billige. Ledemotivet er Ønsket om at bortrydde de Vanskeligheder, som skabes gennem — jeg kan gerne sige — kortsynet, egoistisk Politik, ført af enkelte Stater mod andre, om hvilken det i mange Tilfælde gælder, at de finansielle Fordele, der opnaas derved, langtfra svarer til de Ulemper, som er det praktiske Resultat af den Politik, det paagældende Land har ført, idet denne Politik i mange Tilfælde har virket forstyrrende ind paa Forholdet